

Posudek konzultanta

Autorka práce: Denisa Škopová

Název práce: Spolupráce vysokých škol s podnikatelským sektorem v České republice

Denisa si za téma své práce vybrala oblast, která se dostává do popředí zájmu na všech různých úrovních včetně agendy EU. Zvýšená spolupráce mezi vysokoškolskými institucemi a aktéry v podnikatelské a veřejné sféře je označována jako jeden z důležitých předpokladů konkurenceschopnosti moderní ekonomiky založené na znalostech. Na úrovni nadnárodní je problematice věnována velmi pečlivá pozornost jak ze strany Evropské komise (viz například dokumenty *Mobilising the brainpower of Europe: enabling universities to make their full contribution to the Lisbon Strategy, Europe needs more scientists atd.*), tak ze strany regionů (pracovní skupina *SMEs and Universities* v rámci *European Regions Research and Innovation Network*, konference *OECD Fostering Entrepreneurship: The Role of Higher Education* v roce 2005 a mnoho dalších aktivit). Z tohoto hlediska je nutné vyzdvihnout skutečnost, že v České republice díky předkládané práci vznikl materiál, který na velmi vysoké úrovni podrobným způsobem oblast zájmu mapuje a přináší i zajímavá empirická zjištění.

Práce je velmi vhodně rozdělena do jednotlivých částí. Kapitola 2 naznačuje historii spolupráce, dotýká se vybraných teoretických konceptů a popisuje jednotlivé formy spolupráce. Samostatně je postavena kapitola navazování spolupráce vhodně představující některé zajímavé institucionální struktury, kterými jsou například klastry či vědeckotechnologické parky. Jsou zmíněny i význam spolupráce, překážky spolupráce a její vybraná rizika.

Samostatnou část tvoří kapitoly 3, 4 a 5, jež jsou věnovány specifickému prostředí v České republice. První část testuje pomocí výzkumného šetření stanovené hypotézy. Jak správně Denisa uvádí v limitech analýzy, výsledky nelze považovat za vypovídající ve všech směrech – důležitým faktorem je především subjektivní postoj jednotlivých respondentů a vztah a úroveň přenosu informací mezi rektorátními a fakultními pracovišti. Přesto práce naznačuje zajímavé skutečnosti a tendence.

Za užitečnou a přínosnou považuji především část analyzující prostředí pro vzájemnou spolupráci. Denisa věnovala velmi pečlivou pozornost všem zásadním strategickým a programovým dokumentům, které mají na danou oblast vliv. Ve své podstatě tak potvrzuje

tendenci, která charakterizuje přístup k vysokému školství za posledních 16 let, v některých aspektech však k veřejné politice obecně. V první fázi (po roce 1990) byl kladen důraz především na legislativní nástroje. Ve druhé fázi došlo ke tvorbě mnoha strategických dokumentů, které však mají často pouze deklaratorní charakter. Operacionalizace strategických dokumentů do konkrétních nástrojů stále pokulhává.

Část 4 obsahuje doporučení, z nichž některá jsou velmi podnětná a zajímavá, jiná se opakují z různých stran již několik let bez konkrétnější odezvy. Například ohledně účasti vysokoškolských pracovníků na přípravě legislativy (str. 98) lze konstatovat, že příprava legislativních opatření týkajících se vysokých škol byla často limitována pouze na akademické pracovníky a pracovníky MŠMT (viz například historii tvorby zákona 111/1998 Sb.). V mnoha případech by bylo naopak vhodné, aby se diskuse a utváření legislativního rámce účastnili i zástupci institucí stojících mimo akademickou sféru.

Přes několik drobných nedostatků vesměs grafického a gramatického charakteru považuji předloženou diplomovou práci za velmi kvalitní. Ve všech oblastech splňuje a někdy i překračuje nároky kladené na diplomovou práci. Doporučuji jí ohodnotit známkou *výborně* a v případě úspěšného obhájení navrhuji práci nominovat na cenu děkana. Současně jsem toho názoru, že vybrané části práce by bylo vhodné publikovat v odborném tisku.

Na závěr připojím několik otázek, které mohou být vzneseny v průběhu obhajoby. Myslí si autorka, že lze nějakou technikou dospět ke zjištění skutečného stavu spolupráce vysokých škol a podnikatelského sektoru v České republice? Dokázali bychom tuto spolupráci nějakým způsobem kvantifikovat? Existuje určité riziko zanedbání výukového poslání vysokých škol (teaching) na úkor zvýšené spolupráce s podnikatelským sektorem? Mají české vysoké školy v současné době kapacitu (finanční, personální atd.) efektivně plnit své zásadní poslání?

Aleš Vlček

15.6. 2006